

que anava passant l'estona i no es donava cap senyat ni cap nova que indiqués que s'havia trobat rastre del senglar.

Anaren arribant els altres caçadors que tenien comeses diferents de cercar en altres punts els passos del porc i ningú havia trobat res, sols en mancava un. Tot de sobte el corn del caçador que faltava donà amb els seus tuttt-tuttt senyal d'haver trobat els rastres de l'animal. Al cap de poc estavem tots reunits i començarem a fer l'esmorzada i a organitzar la cacera que dintre poca estona s'iniciaria.

Érem 9 caçadors, hi havien molts punts a cobrir, però escollírem els que ens semblaren més bons i a cada collet d'aquella serralada s'hi apostà un caçador dels 8 que quedàrem lliures, ja que un havia d'anar a desfermar els gossos en els rastres. Tot estava a punt i preparat, sols restava que la sort ens acompanyés.

Els gossos són descollats en els rastres, el soroll que aixequen és dantesc. Totot anuncia que el senglar ha sigut aixecat del seu jaç i la canilla el persegueix amb una infernal lladrucamenta, serres enllà.

Tot de sobte els gossos en seguir un caire de serra, deixen sentir més clars

els seus lladrucs, van directes vers on hi ha apostat un caçador, passen uns segons que semblen llarguíssims i... pam!, un tret.

Quan l'home que tenia a càrrec seu l'indret per on passà el senglar, ens explicà les seves cuites, vàrem haver forçosament de riure. La cacera ja era feta, s'havien escapat... i un altre dia serien més grossos.

Però... Doncs, com ha anat?

Mireu, ens explicà, sento tot el temple i al cap de pocs moments sento baixar el senglar cap a mi, faig dos passos per acostar-m'hi més i ja me'n salta un, li clavo tret i ell a fuita, ensopego i càic de genolls i després, jo, de quatre grapes intentant d'aixecar-me veig dos porcs més o menys de 2 metres de mi que sorpresos em miraven i en comprendre que jo no era dels seus agafaren les de "villadiego", perdent-se en la boscúria. Si almenys m'haguessin esperat no hauria d'aguantar el "ruixat" de burles dels altres companys de caça, però ha anat així ni més ni menys, ha estat una cacera completa, sols que no hi han hagut trofeus.

El trofeu hagués estat la mort del pobre senglar, però des de què fugen algun se n'escapa.

ITNAS

Senglar blanc creuat de porc casolà

